

λογίων, ἀδικίαν δὲ ὅπως ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ πανεπιστημίου καὶ μένουν εἰς διηλεκτὴν ὁργανικὸν μετὰ αὐτοῦ σύνδεσμον.

Ἄριθμός τῶν μελῶν ἐκάστης σχολῆς, ὡς καὶ ὁ τῶν πρυτανῶν καθεδρῶν αὐτῆς, θέλει προσδιορισθῇ εἰς τὰς κανονικὰς αὐτῆς διατάξεις. Ἐξαιρουμένης δὲ τῆς πρώτης ταύτης ἐποχῆς, τοῦ λοιποῦ μόνον οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ θέλουσιν εἶναι μέλη τῶν σχολῶν.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων θέλουσι δοθῇ εἰς τὰς σχολὰς καὶ ὅσοι εἰς τὸ μέλλον ἤθελον φανῇ ἀναγκαῖοι ἑκτακτοὶ καθηγηταὶ εἰς δὲ τὴν σχολὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν καὶ οἱ ἀκούοντες διδάσκαλοι διὰ τὰς ἰδίως ἀναγκαίας καθουλουμένας γλώσσας, δι' ὥραιας τέχνας, καὶ διὰ πρακτικὰ ἀναγκαῖα ἀντικείμενα σπουδῆς, τὰ ὅποια πρέπει νὰ συμπερίληφθῶσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Θέλουσι δὲ συστηθῇ καὶ καθέδραι διὰ τὰς ὑνωτέρας στρατιωτικὰς ἐπιστήμας.

Ἄρθρ. 4.

Πρὸς ἀπαρτισμὸν τῶν ἀναγκαίων καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου δύνανται νὰ προσλαβάνωνται εἰς τὰς διαφόρους σχολὰς καὶ διδάκτορες, οἵτινες ἀφοῦ ἐξετασθέντες θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς εἰς τὸν κλάδον τῆς σπουδῆς αὐτῶν καὶ ἔχοντες ἀπόδειξιν ὅτι ἀπέντησαν ἐξόχως ἢ τοῦλάχιστον ἄριστα, λάβωσι τοῦ προλήτου (δόκτορος) τὸ δίπλωμα, νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὠρισμένην τινὰ σειρὰν μαθημάτων, λαμβάνοντες τὰ διδάκτρα, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ ἰδιαιτέραν τινὰ, ἀντιμισθίαν.

Κυρίως δὲ θέλουσιν ἐκλέγεσθαι ὡς τοιοῦτοι οἱ ἐπιτυχῶς φοιτήσαντες εἰς ξένα περίφημα πανεπιστήμια.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ πανεπιστήμιον θέλει λάβει τὰς αὐτῷ ἀναγκαίας ἐπιστημονικὰς συλλογὰς, καὶ τὰ λοιπὰ χρειώδη.

Εἰς διάθεσιν αὐτοῦ τίθενται ὅλαι αἱ δημόσιαι συλλογαί, ὁ κατάλογος τῆς ἱατρικῆς σχολῆς, καὶ αἱ συλλογαὶ τῶν ἐταιρειῶν τῆς ἱατρικῆς καὶ φυσικῆς ἱστορίας. Θέλει δὲ ἀνυπερθέτως οἰκοδομηθῇ δι' αὐτὸ ἰδιαιτέρον καὶ κατάλληλον οἰκοδόμημα.

Ἄρθρ. 6.

Μέχρις ὅτου συστηθῇ ἡ ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἢ ὅποια, ὡς σύλλογος λογίων, θέλει περιλάβει ἐν ἑαυτῇ καὶ καλλιεργεῖ τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, θέλει τὰς ἀναπτύσσει διὰ συζητήσεων, καὶ ἐκτελεῖ διὰ τῶν συνενωμένων δυνάμεων τῶν μελῶν αὐτῆς ὅσα ὑπερβαίνουν τὰς δυνάμεις ἑνὸς μόνου πεπαιδευμένου, οἱ καθηγηταὶ τοῦ πανεπιστημίου καὶ ἰδίως οἱ τῆς σχολῆς τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν θέλουσι σπουδάσει νὰ ἀναπληρώσωσι προσωρινῶς τὴν ῥηθείσαν ἀκαδημίαν, προετοιμάζοντες οὕτω τὴν μέλλουσαν αὐτῆς σύστασιν. Προσκληθέντες δὲ ἐν καιρῷ θέλουσι λάβει ἐ-

νεργητικὰ καθήκοντα εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἀκαδημίας. Τὸ πανεπιστήμιον θέλει σχηματίζει καὶ συμβούλιον ἐκπαιδευτικόν, τὸ ὅποιον ἐσάκις προσκαλεῖται θέλει καθυποβάλλει διὰ τῶν συνταττομένων ἐπὶ πλήρει ὅλων τῶν σχολῶν συνεδριάσει πρωτοκόλλων, τὰς ἰδέας καὶ τὰ ἐκ τῆς πείρας αὐτοῦ ἐξαχόμενα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖν.

Ἄρθρ. 7.

Ἄπαντα τοῦ πανεπιστημίου τὰ ἀναλώματα θέλουσι δίδεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμεῖον, καθ' ὅσον δὲν λαμβάνονται ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προικηδύτησιν τοῦ πανεπιστημίου. Ἀλλὰ θέλουσι προκαταβάλλεσθαι ἀπὸ τοῦ ἱεροσίου ταμεῖον, μέχρις ὅτου τὸ ἐκκλησιαστικόν δονηθῇ ν' ἀναλάβῃ ὅλην τὴν εἰς βάρος αὐτοῦ τεθειμένην ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν δαπάνην.

Ἡ ἰδιαιτέρα τοῦ πανεπιστημίου προικηδύτης σύγκειται ἀπὸ τὴν περιουσίαν ἣτις θέλει τῷ δοθῇ δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων καὶ ἐπισήμων ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ἢ περιελθῇ εἰς αὐτὸ κατ' ἰδιαιτέρους νομικοὺς ὁρισμοὺς ἢ γενναίως χαρισθῇ ἀπὸ ἰδιώτας ἢ πολιτικὰ σώματα, ἢ δι' ὁποιοῦδήποτε νομίμου τρόπου κατασταθῇ ἰδιοκτησία αὐτοῦ.

Ἰδίως περιλαμβάνονται ἐνταῦθα οἱ χρηματικοὶ πόροι, ὅσους ἐχρηγήσαμεν διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) Ἡμετέρου διατάγματος.

Ἄρθρ. 8.

Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διατάξιν τοῦ πανεπιστημίου θέλουσι συνταχθῇ καὶ καθυποβληθῇ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐγκρισιν ἰδιαιτέροι κανονικοὶ ὁρισμοὶ ἔχοντες βάσιν τὸ παρὸν διάταγμα καὶ τὰς ὑπαρχούσας νομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 9.

Πρὸ τῆς ἀρχῆς ἐκάστης ἐξαμηνίας τοῦ σχολικοῦ ἔτους τὸ πανεπιστήμιον θέλει καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεῖν, διὰ νὰ ζητηθῇ ἡ Ἡμετέρα ἐγκρίσις, τὸν κατάλογον (πρόγραμμα) τῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐξαμηνίας παραδόμενων μαθημάτων καὶ θέλει δημοσιεύει αὐτὸ διὰ τοῦ τύπου, ἰδιαιτέρως δὲ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

B. Περὶ τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ πανεπιστήμιον ὑπόκειται εἰς τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, λαμβάνει παρ' αὐτῆς τὰς ἀνηκούσας διακοινώσεις, καὶ πέμπει πρὸς αὐτὴν τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἐκθέσεις. Ἡ διεύθυνσις καὶ ἀξιονομία τοῦ πανεπιστημίου ἀνατίθεται εἰς ἓνα Πρύτανιν (Recteur), ἐκάστης δὲ σχολῆς εἰς ἓνα Σημάντορα (Doyen)· τούτους δὲ θέλομεν διορίσει Ἡμεῖς κατ' ἀρχὰς μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου, ἀλλ' εἰς τὸ ἐξῆς θέλουσιν ἐκλέγεσθαι κατ' ἔτος δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας ἀπὸ τῶν καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου, ὥστε δι'

Ἐκάστη καθέδρα θέλει κατέχεσθαι ἀπὸ ἑνα καθηγητὴν, καὶ ἐν γένει τὰ δύο τρίτα τῶν καθηδρῶν ἐκάστης σχολῆς ἀπὸ τακτικούς, τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ ἐκτάκτους καθηγητάς· ὁ τακτικὸς καθηγητὴς, ὅστις εἰς τὸ μέλλον ἀφ' οὗ δηλ. τὸ πανεπιστήμιον ἀναδείξει ἀριθμὸν τινα ἀρκοῦντα καθηγητῶν, δὲν δύνανται νὰ κατέχη ἄλλην δημόσιον ὑπηρεσίαν, θέλει λαμβάνει μνησιῶν μισθὸν 350 δρ. καὶ ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ συμβούλου.

Ὁ ἑκτακτος καθηγητὴς λαμβάνει μισθὸν μνησιῶν 200 ἕως 300 δρ. καὶ ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ Παρέδρου.

Ἄρθρ. 39.

Μετὰ τὴν πρώτην πενταετίαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἕκτοτε ἀπὸ δέκα εἰς δέκα ἔτη, αὐξάνεται ὁ μισθὸς καὶ τῶν τακτικῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν κατὰ τὸ ἐν δέκατον, μεχριστότου φθάσει εἰς ἀνώτατον τινὰ ὅρον προσδιοριζόμενον πρὸς τὸ παρὸν εἰς 450 δρ. διὰ τὸν τακτικὸν καὶ 320 διὰ τὸν ἑκτακτον καθηγητὴν.

Ἄρθρ. 40.

Οἱ διδάσκαλοι τοῦ πανεπιστημίου λαμβάνουν τοὺς εἰς τὰς ἐργασίας των ἀνήκοντας μισθοὺς, οἵτινες κατὰ γνωμοδότησιν τῆς ἀνηκούσης σχολῆς καὶ πρότασιν τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου καθυποβάλλονται ἐκάστοτε εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐγκρίσιν διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας. Τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐφαρμόζεται ὁμοίως εἰς διδασκάλους τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 41.

Καθηγηταὶ τοῦ πανεπιστημίου προτείνονται μόνον οἱ ἐκπληροῦντες ἐντελῶς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 4 καὶ ἔχοντες ἄμεμπτον ἠθικὸν χαρακτήρα. Εἰς τὰς ἀρμοδίους σχολὰς ἀνήκει τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως νέου διορισμοῦ ἐν αὐταῖς. Ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν 5 μόνον ἔτη μετὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ πανεπιστημίου, ἂν εἰς ἰδιαιτέρας περιπτώσεις δὲν ταῖς διευθύνωμεν προσκλήσεις περὶ τούτου καὶ ἐν τὸς τοῦ ῥηθέντος διαστήματος. Ἐξαιρέσεις τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀπὸ τὸ ἄρθρον 4 ἀπαιτούμενων γίνεται πρὸς τὸ παρὸν καὶ μεχριστότου ὑπάρξῃ ἱκανὸς ἀριθμὸς ὑποψηφίων διὰ τὰς καθέδρας τοῦ πανεπιστημίου· διὰ τοῦτο θέλομεν ὑποχρεώσαι, ὡσάκις παρουσιασθῇ ἀνάγκη νὰ ἀναδεχθῶσι καθέδρας καθηγητῶν ἐπὶ πληρωμῇ τῶν διδάκτρων κατὰ τοὺς δοθέντας ὁρισμοὺς περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ διδασκαλίας, καὶ τινος τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ὑπαλλήλων, ἐκτὸς ἐκείνων, ὅσοι ὑπεχρεώθησαν ἤδη εἰς τοῦτο διὰ τοῦ διορισμοῦ των. Οἱ τοιοῦτοι ὑπαλλήλοι θέλουν λαμβάνει μὲ τὰ δίδακτρα καὶ ἰδιαιτέραν ἀντιμισθίαν 100 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ἄρθρ. 42.

Ἱερωμένοι, καθηγηταὶ γυμνασίων, ἱατροὶ καὶ νομικοί,

διοικητικοὶ ὑπαλλήλοι, γενόμενοι ἀκροαταὶ εἰς πανεπιστήμια καὶ τελειοποιούμενοι εἰς τὸν γραφικὸν βίον θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς, ἔχοντες δὲ ὁμολογουμένως ἄμεμπτον διαγωγὴν, δύνανται νὰ λάβουν εἰς πᾶσαν περίστασιν θέσιν καθηγητοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, καὶ χωρὶς νὰ ἐκπληρώσωσιν τὰ ἀπὸ τοῦ ἄρθ. 4 ἀπαιτούμενα, καθόσον τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 43.

Καὶ ξένοι ἐπίσημοι λόγιοι δύνανται νὰ λάβουν θέσιν καθηγητοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον διὰ τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως, καὶ κατὰ συμφωνίαν ἀναλόγους μὲ τὰς πρὸς τοῦτο αὐτῶν ὠφελείας.

Ἄρθρ. 44.

Μετὰ δεκαετὴ ὑπηρεσίαν εἰς τὸ πανεπιστήμιον δύνανται ὁ τακτικὸς καθηγητὴς νὰ ζητήσῃ ἀπὸ Ἡμῶν τὸν τίτλον Συμβούλου τῆς ἐκπαιδεύσεως. Μετὰ δὲ εἰκοσαετῇ, ἀνωτέρω Συμβούλου τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 45.

Ἐκτὸς τῆς ἀνω ῥηθείσης σχολῆς δύνανται οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι τοῦ πανεπιστημίου νὰ φέρωσι καὶ ἄλλην ὁμοίαν μὲ τὴν τῶν ὑπαλλήλων τῶν Γραμματειῶν τῶν ἀντιστοιχούντων βαθμῶν.

Ἄρθρ. 46.

Οἱ καθηγηταὶ, διδάκτορες καὶ διδάσκαλοι ὀρκίζονται τὸν ὠρισμένον ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ Πρυτάνεως, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἑναρξιν αὐτοῦ θέλει παραλάβει τοῦτον ὁ ἐπὶ τῆς Εκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ε'. Περὶ τῶν παραδόσεων εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 47.

Αἱ παραδόσεις τοῦ πανεπιστημίου θέλουν γίνεσθαι ἐντὸς τῶν ὠρισμένων δωματίων δημοσίως καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν καθομιλουμένην διάλεκτον. Μεχριστοῦ ὅμως ἐτοιμασθῇ τὸ κτᾶσμα τοῦ πανεπιστημίου, δύνανται οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, ἐλλείψει ἄλλων καταλλήλων οἰκημάτων νὰ διδάσκωσι καὶ εἰς τὰ ἴδια.

Ἄρθ. 48.

Αἱ θέσεις τῶν μαθητῶν εἰς τὰς παραδόσεις θέλουν ἀριθμεῖσθαι καὶ δίδεσθαι εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς μὲ γραμματίον εἰσιτηρίον. Εἰς τὰς παραδόσεις δύνανται νὰ παρευρίσκωνται συγκαταθέσει τῶν καθηγητῶν καὶ μὴ μαθητεύοντες ἤτοι ἀκροαταί· ἐπέκεινα τοῦ ὠρισμένου ἀριθμοῦ τῶν θέσεων δὲν θέλουν ἐπιτρέπεσθαι ἄλλων μαθητῶν ἐγγραφάι.

Ἄρθρ. 49.

Ἡ ποσότης τῶν διδάκτρων θέλει κανονισθῇ ἰδιαιτέρως καὶ προσδιορίζεσθαι ἐκάστοτε κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρί-

Άρθρ. 30.

Τὸ πανεπιστήμιον ἀπονέμει τοῦ προλύτου τὸν βαθμὸν καὶ τιμητικὴν τινὰ διασημασίαν εἰς τοὺς ἰδιαίτερος ἐντὸς τοῦ πανεπιστημίου διαπρέψαντας, τοὺς λύσαντας κατὰ τὴν κριτικὴν τῆς ἀνηκούσης σχολῆς τὰ ἐπὶ βραβεῖω προτεθέντα προβλήματα, ἢ τοὺς ἐνασχοληθέντας εἰς ἐρεῦνας περὶ αὐτῶν, καὶ ἐπιτυχῶς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ πανεπιστημίου ἀποδείξαντας ἐπὶ συζητήσεως τὴν γενομένην πρότασιν καὶ γράψαντας καὶ τυπώσαντας σοφὴν περὶ αὐτῆς παραγματοεικίν.

Άρθρ. 31.

Διὰ τὴν πρώτην ἐγγραφὴν, τὰ ἀποδεικτικὰ, τὰ ἀπολυτήρια, τοὺς προβιβάσμοις, θέλουσι δίδεσθαι ἐκτὸς τοῦ κατὰ νόμον χαρτοσήμου καὶ ἄλλα ἰδιαίτερα δικαιώματα, ἰδίως προσδιορισθησόμενα εἰς τὰς κανονικὰς διατάξεις, καὶ διανέμεσθαι εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ πανεπιστημίου καὶ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων.

Άρθρ. 32.

Κατὰ πρότασιν τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου θέλει κανονισθῇ εὐπρεπὴς καὶ ἀνάλογος τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ καταστήματος διάταξις τῶν ἐπὶ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διδακτικοῦ ἔτους, κατὰ τοὺς προβιβάσμοις καὶ τὰς λοιπὰς ἐορτὰς τοῦ καταστήματος γενησομένων τελετῶν.

Άρθρ. 33.

Εἰς τὰς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ῥηθείσας περιπτώσεις θέλουσιν ἐμφανίζεσθαι οἱ καθηγηταὶ φέροντες ἰδιαίτεραν σοφὴν, χρώματος κυανοῦ μὲν βιβλίος οἱ τῆς σχολῆς τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν, μελανοῦ δὲ οἱ τῆς θεολογικῆς, πρασίνου δὲ οἱ τῆς ἱατρικῆς, καὶ πορφυροῦ μὲν περιλαίμια καὶ ἐπικάρπια καὶ πῖλον ἀπὸ ὀλοσηρικῶν μέλαν (κατηρέ) οἱ τῆς σχολῆς τῶν νομικῶν καὶ τῆς πολιτικῆς Οἰκονομίας.

Ὁ Πρύτανης φέρει ἐκτὸς τῆς στολῆς τῆς σχολῆς εἰς τὴν ἀνήκει, χρυσοῦν ἄλυσον περὶ τὸν τράχηλον μὲν σῆμα ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετάλλου, ἔχον ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μὲν μέρους ἐκτυπωμένην τὴν Ἡμετέραν εἰκόνα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου τὰ ἑλληνικὰ σύμβολα ὡς ἐπὶ τῆς σφραγίδος τοῦ πανεπιστημίου μὲν τὴν ἐπιγραφὴν « Πρύτανης τοῦ Β. Ἑλλην. πανεπιστημίου τοῦ Ὁθωτός. »

Άρθρ. 34.

Ὅσας οἱ μαθηταὶ ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τελετὰς δημοσίους, θέλουσι τάττεσθαι κατὰ τὰς ἀνηκούσας σχολὰς, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρύτανην, τὰ μέλη τῶν σχολῶν, τὸσον καθηγητὰς ὅσον καὶ διδάκτορας καὶ προπορευομένου τοῦ κλήτορος φέροντος σοφὴν καὶ μεγάλην ῥάθειαν καὶ φερομένης ἐμπροσθεν αὐτῶν τῆς ἐθνικῆς σημαίας καὶ τῆς εἰκόνης τοῦ θεμελιωτοῦ τοῦ πανεπιστημίου: ἐκάστη σχολὴ δύναται ὁμοίως νὰ ἔχῃ ἰδίαν σημαίαν μὲν κατὰ τὸ ἀνωτέρῳ ἄρθρον εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα χρώ-

ματα καὶ μὲ ἀνάλογα ἐμβλήματα. Οἱ μαθηταὶ θέλουσιν ἐμφανίζεσθαι εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένοι οἱ δὲ ὑποψήφιοι τῆς θεολογικῆς σχολῆς μὲν τὸ εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν σύνηθες ἔνδυμα.

Άρθρ. 35.

Τὸ πανεπιστήμιον ἔχει δυνάμει τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς καὶ προτάσεως τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων ἀλλὰ φυλαττομένης τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως καὶ τοῦ ὑφ' Ἡμῶν διορισμοῦ.

Άρθρ. 36.

Ἐκαστος καθηγητῆς τοῦ πανεπιστημίου μετελθὼν πέντε ἔτη μετ' ἐπιμελείας καὶ ἐπιτυχῶς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὸ πανεπιστήμιον, μόνον δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως γίνεται ἑλκτωτος τῆς θέσεως αὐτοῦ ἢ ἀργός.

Ἄν δὲ κατασταθῇ ἀνεπιτήδειος εἰς ὑπηρεσίαν καὶ γίνῃ ἀργός, λαμβάνει μετὰ τὸν ἀνωτέρω ῥηθέντα καιρὸν, κατὰ μὲν τὴν πρώτην δεκαετίαν τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον διαμονῆς αὐτοῦ τὸ ἥμισυ, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν τὰ δύο τρίτα, κατὰ δὲ τὴν τρίτην τὰ 4 πέμπτα καὶ κατὰ τὴν τετάρτην τὸ ὅλον τοῦ μισθοῦ του ὡς σύνταξιν, ἐωσότου τεθῇ καὶ αὐθις εἰς ἐνέργειαν, ἢ διὰ βίου, ἂν τοῦτο δὲν συμβῇ πλέον.

Άρθρ. 37.

ὑπὲρ δὲ τῶν χρηρῶν καὶ τῶν ὁφρανῶν τῶν ἀποθανόντων καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου θέλει συστηθῇ ἰδικίτερον συντάξεως ταμεῖον ἐντὸς τοῦ πανεπιστημίου ὑπὸ τῶν καθηγητῶν διαχειριζόμενον

Εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο, τοῦ ὑποίου αἱ κανονικαὶ διατάξεις θέλουσιν ἀμέσως συνταχθῇ ἀπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ πανεπιστημίου, δίδονται ὡς ἰδιαίτεραι προικοδοτήσεις.

α. Οἱ φόροι καὶ τὰ δικαιώματα ἐκ τῶν γραμματίων τῆς πρώτης ἐγγραφῆς, τῶν προβιβάσεων, τῶν ἀποδεικτικῶν, τῶν ἀπολυτηρίων, τῶν διπλωμάτων καὶ λοιπῶν προτάδων, ὅσα δὲν διανέμονται μετὰ τὸ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ πανεπιστημίου.

β. 5 τοῖς ο/ο ἐκ τῶν διδάκτρων.

γ. 2 τοῖς ο/ο ἐκ τοῦ ὁρισμένου μισθοῦ τῶν καθηγητῶν.

δ. Φιλάνθρωποι συνεισφοραί.

ε. Τὰ ποινικὰ πρόστιμα, ὅσα ἡ διοίκησις τοῦ πανεπιστημίου ἐπιβάλλει εἰς τοὺς καθηγητὰς, διδασκάλους, καὶ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους τοῦ πανεπιστημίου.

ς. Αἱ κατὰ τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας ἰδίως ἐγκριθησόμεναι συνεισφοραὶ τοῦ Δημοσίου.

Δ'. Περὶ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τοῦ πανεπιστημίου.

Άρθρ. 38.

Οἱ καθηγηταὶ τῶν σχολῶν διαιροῦνται εἰς τακτικούς καὶ ἐκτάκτους.

Άρθρ. 74.

Ἐκαστον ἡμεδαπὸν ἐπιτρέπεται νὰ φοιτᾷ εἰς ξένα πανεπιστήμια, ἀνευ ἰδιαίτερας ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἂν ποτὲ ζητήσῃ δημόσιον ὑπηρεσίαν, ὑποχρεοῦται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι διέμεινε εἰς τὸ ξένον πανεπιστήμιον τὸν εἰς τὸ ἄρδον διάταγμα ὀριζόμενον χρόνον, καὶ προσέτι ἐν ἔτει τοῦλάχιστον εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος.

Περὶ τῆς διαρκείας τῶν ἐξαμηνίων περιόδων, τῶν ἐγγραφῶν καὶ τῶν διδάκτρων.

Άρθρ. 75.

Ἡ διάρκεια τῶν κυριακῶν καὶ τῶν διατεταγμένων ἑορτῶν δὲν ἀνενεχάται κάμμία διακοπὴ τῶν μαθημάτων.

Ὁ φθινοπωρινὰ ἀνακωχὰ διαρκοῦν ἀπὸ 15 Ἰουλίου ἕως 17 Σεπτεμβρίου π. ε., καὶ τοῦ Πάσχα, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς μεγάλης ἐβδομάδος μέχρι τῆς δευτέρας τῆς μετὰ τὸ Πάσχα ἐβδομάδος.

Άρθρ. 76.

Καθῆκον τῶν μαθητῶν ὑπάρχει ἀμέσως μετὰ τὰς ἀνακωχὰς νὰ παρευρίσκωνται τακτικῶς κατὰ τὰς ὀρισθείσας ἐποχὰς εἰς τὴν πόλιν τοῦ πανεπιστημίου, καὶ νὰ διαμένωσι μέχρι τοῦ τέλους τῶν μαθημάτων.

Άρθρ. 77.

Τῶν μαθητῶν ὅσοι πρέσβησαν τοὺς ὅρους τούτους, θέλει ἀφαιρεῖσθαι ἡ ἐξαμηνία, καθ' ἣν ἦσαν ἀπόντες, ἀπὸ τὸν ὀρισμένον τῆς σπουδῆς καιρὸν.

Άρθρ. 78.

Ἐκαστος μαθητῆς, θέλων ν' ἀκολουθήσῃ τι μάθημα, χρεωστεῖ εἴτε ἀμέσως, ἢ τὸ πολὺ μετὰ τὰ δέκα πρῶτα μαθήματα, νὰ ἐγγράψῃ ἰδιοχείρως τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸ διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν σπουδάζόντων νέων ὀρισμένον βιβλίον, καὶ τότε θέλει λαμβάνει τὸ γραμματίον διὰ προσδιωρισμένην θέσιν ἐντὸς τοῦ θαλάμου τῆς παραδόσεως· εἰς δὲ τὸν παρμελοῦντα τὴν ἐγγραφὴν ταύτην δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φοιτᾷ ἐπέκειναι εἰς τὴν παράδοσιν.

Άρθρ. 79.

Ἐκαστος μαθητῆς ὀφείλει, καταγραφόμενος διὰ μάθημα τι, νὰ προαποτίνῃ τὰ δίδακτρα εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πανεπιστημίου. Οἱ δὲ καθηγηταὶ ὑποχρεοῦνται ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐγγραφῶν νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πανεπιστημίου τοὺς καταλόγους τῶν μαθητῶν αὐτῶν, σημειοῦντες ἐκείνους, ὅσους ἀπῆλλαξαν τῆς ὑποχρεώσεως τῶν διδάκτρων.

Οὗτος ἔχει χρέος νὰ ἐνεργήσῃ ἐγκαίρως κατὰ τῶν μὴ ἀποτισάντων καὶ νὰ συνάξῃ ἐξ ἐπαγγέλματος τὰ καθυστερήσαντα δίδακτρα μέχρι τοῦ μέτου τῆς ἐξαμηνίας. Ἄν δὲ τὰ ἀναγκαστικὰ μέσα ἀποδῶσιν ἀνωφελῆ, δὲν δίδεται εἰς τοὺς μὴ ἀποτίσαντας τὸ κατὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν πιστοποιητικόν.

Άρθρ. 80.

Δικαίωμα ἀπαιτήσεως ἀπαλλαγῆς τῶν διδάκτρων ἔχει ἕκαστος ἐντόπιος μαθητῆς, δυνάμενος ν' ἀποδείξῃ διὰ νομίμου καὶ κατὰ τύπου συντεταγμένου ἐγγράφου τὴν ἀληθῆ καὶ παντελῆ αὐτοῦ ἐνδειαν.

Οἱ ὑπότροφοι ἀπαλλάττονται τῶν διδάκτρων.

Τὸ ἐγγράφον τοῦτο πρέπει νὰ περιέχῃ·

α. Ὄνομα καὶ κατοικίαν τοῦ αἰτούντος.

β. Κατάστασιν ἢ ἐπάγγελμα τῶν γονέων.

γ. Ἄν ὁ πατὴρ ἢ μήτηρ ἢ οἱ δύο ἀπέθανον.

δ. Τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώντων ἀδελφῶν καὶ ἂν οὗτοι ἔχωσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἢ ὄχι.

ε. Τὴν ποσότητα τῆς περιουσίας τοῦ αἰτούντος καθόσον αὕτη ὑπάρχει γνωστή.

ς. Τὴν ἐκ μισθῶν κλ. πρόσοδον.

ζ. Τὴν ποσότητα τῶν χρεῶν αὐτοῦ.

Άρθρ. 81.

Ὅστις μαθητῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτου ἀποδεικτικοῦ ζητῇ τὴν τῶν διδάκτρων ἀπαλλαγὴν, θέλει κατὰ τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ παρουσιάζει αὐτὸ εἰς ἕκαστον τῶν καθηγητῶν εἰς τοῦ ὁποίου τὸ μάθημα καταγράφεται καὶ περιμένει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ τοῦ ἂν ἢ αἴτησις αὐτοῦ ἐκρίθῃ ἀποδεκτή.

Θ'. Περὶ τῆς χρήσεως τῶν συλλογῶν κτλ.

[τοῦ πανεπιστημίου.]

Άρθρ. 82.

Οἱ μαθηταὶ ἐγγραφόμενοι ἀποκτῶσι τὸ δικαίωμα νὰ μεταχειρίζωνται ὅλας τὰς συλλογὰς καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα τοῦ πανεπιστημίου, ὅσα συντείνουσιν εἰς τὴν πρόσοδον τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἀκολουθεῖ τὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις.

Ι. Περὶ τῶν σχέσεων τοῦ μαθητῆς πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ.

Άρθρ. 83.

Τῶν καθηκόντων τοῦ πρυτάνεως καὶ τοῦ συμβουλίου τοῦ πανεπιστημίου προσέτι δὲ καὶ τῶν σημαντόρων ὡς πρὸς τοὺς μαθητὰς ὑπάρχουσι·

α) Ἡ ἐγγραφὴ τῶν μαθητῶν καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν δι' αὐτὴν ἀπαιτούμενων.

β) Ἡ ἐκδοσις τοῦ κατὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν ἀποδεικτικοῦ.

γ) Ἡ ἐπιτήρησις τῆς ἐπιμελείας, ἡθικότητος καὶ θρησκευτικῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν.

δ) Τὰ χρέη συμβιβαστῶν καὶ διαιτητῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις αὐτοὺς ἀφορώσας, εἰς ὑποθέσεις τιμῆς καὶ ὕβρεων μεταξὺ τῶν μαθητῶν, καθόσον γενικαὶ ἀσυνομικαὶ διατάξεις δὲν προσβάλλονται δι' αὐτῶν.

ε) Ἐφαρμογαὶ ἀρμοδίων ποινῶν διὰ παραβάσεως τῶν κανονισμῶν.

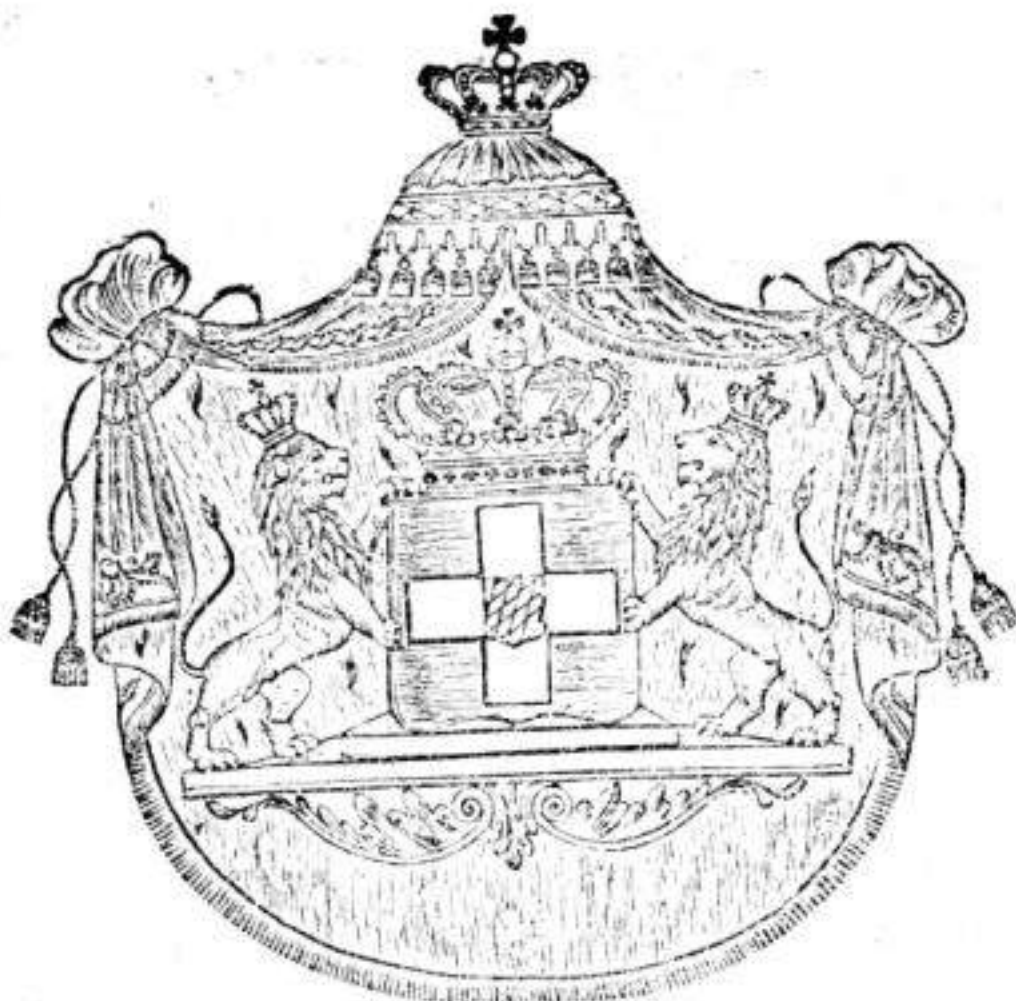
ς'. Δημοσίευσις τῶν κανονισμῶν τοῦ πανεπιστημίου.

ζ') Δημοσιεύσεις διὰ τοιχοκολλήσεων εἰς τὸ κατὰ-σημα καὶ εἰς τὰ δωμάτια τοῦ πανεπιστημίου.

Άρθρ. 84.

Εἰς ταῦτα καὶ ἄλλα ὅμοια ἀντικείμενα οἱ μαθηταὶ θέλουσιν ἀναγνωρίζει τὸν πρύτανιν, τὸ συμβούλιον καὶ τοὺς σημαντόρας ὡς ἀμέσως αὐτῶν ἀνωτέρους, ἐμφανιζόμενοι εἰς ἐκάστην πρόσκλησιν αὐτῶν ἀνυπερθέτως καὶ ἀπροφασίως ὑπακούοντες.

Μαθηταὶ δὲ μὴ ἐμφανιζόμενοι κατὰ πρόσκλησιν ἀνωτέρας αὐτῶν ἀρχῆς ἐνάγονται εἰς αὐτὴν διὰ τοῦ κλητῆρος.



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αριθ. 86.



1836



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ συστάσεως πανεπιστημίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 νόμου, ἐκανο-
νίσσαμεν ἤδη τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν εἰς τὰ δημοτικά
σχολεῖα, μετὰ ταῦτα ἐβάλαμεν εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ πρὸς
ἀνωτέραν μὲν ἐκπαίδευσιν προσδιωρισμένα ἀρμόδια εἰς
τὴν παροῦσαν τοῦ τόπου κατὰστασιν σχολεῖα καὶ γυ-
μνάσια, εὐκολύνοντες οὕτω τὴν κτῆσιν τῶν παρασκευα-
στικῶν γνώσεων εἰς ὑψηλοτέραν ἐπιστημονικὴν μάθησιν.
Ἐπιστάσης δὲ ἤδη τῆς ἐποχῆς πρὸς σύστασιν τοῦ πανεπι-
στημίου, ὑπερτάτου ἐκπαιδευτικοῦ καταστήματος, τὸ μὲν
διότι ὑπάρχουσιν ἴσως ἤδη ἱκανοὶ ἀκροαταί, ἐφωδι-
ασμένοι μὲ τὴν προκαταρκτικὴν παιδείαν, τὸ δὲ διότι ὁ
ἀριθμὸς τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων διδασκάλων δύναται
νὰ συμπληρωθῇ ἀπὸ τὰς συσταθείσας ἤδη σχολὰς τῆς
ἱατρικῆς καὶ Θεολογίας, ἀπὸ τοὺς ὀφείλοντας νὰ παραδί-
δωσιν ὑπαλλήλους τῶν ἀνωτέρων κλάδων τῆς δημοσίου
ὕπηρεσίας καὶ τινὰς ἐκ τῶν μελῶν τῆς συστηθείσης ἤδη
ἐπιστημονικῆς ἐταιρείας, ἡ δὲ ἐνεσῶσα κατὰστασις τοῦ
ταμείου καθιστᾷ τέλος πάντων δυνατὴν τὴν τοιαύτην ἰδι-
αιτέραν δαπάνην· ἀκούσαντες τὴν διορισθεῖσαν ἐπιτροπὴν
διὰ τὸν ὀργανισμόν τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως καὶ κατὰ
πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπι-
κρατείας ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α. Περὶ συστάσεως τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 1.

Θέλει συστηθῇ δι' ὅλον τὸ κράτος πανεπιστήμιον εἰς
Ἀθήνας, καὶ ἀνοιχθῇ ἐπισήμως τὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ
πάσχα 1837.

Πρὸς μνήμην δὲ τοῦ Συστήσαντος αὐτὸ θέλει φέρει τὴν
ἐπωνυμίαν « Πανεπιστήμιον τοῦ Ὁθωνος. »

Ἄρθρ. 2.

Τὸ πανεπιστήμιον τοῦτο σύγκειται ἀπὸ τέσσαρας σχο-
λᾶς (facultés), δηλ.

Α'. Τὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν ὡς φιλοσοφίας, φιλο-
λογίας, μαθηματικῶν καὶ φυσικῶν ἐπιστημῶν, ἰδίως δὲ
χημείας, φυσικῆς, ἀστρονομίας, τῶν διαφόρων μερῶν τῆς
φυσικῆς ἱστορίας, γεωγραφίας, καταστατικῆς καὶ ἱστορίας
μὲ τὰς βοηθητικὰς ἐπιστήμας αὐτῶν.

Β'. Τὴν τῆς θεολογίας·

Γ'. Τὴν τῆς ἱατρικῆς·

Δ'. Τὴν τῶν νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

Τὸ πανεπιστήμιον ἐν γένει, δηλ. ἡ ἔνωσις ὅλων τῶν
σχολῶν αὐτοῦ, ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν κα-
τάστημα χάριν τῆς ὑψηλοτέρας ἐθνικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 3.

Ἐκάστη σχολὴ ἔχει ὠρισμένον ἀριθμὸν καθηδρῶν καὶ
σχηματίζει καθ' ἑαυτὴν ἐπιστημονικὸν ἀνεξάρτητον σύλ-



κάστην θέσιν να προσδιορίζονται δύο, δηλ. ὁ μὲν πρύτανης ἀ διορίζεται ὑφ' ὅλων τῶν σχολῶν συνηγμένων, ἕκαστος σημάτων ὑπὸ μόνῃς τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, ὁ δὲ προσδιορισμὸς ἢ μᾶλλον ἢ ἐπικύρωσις τῶν διορισθέντων να επιφυλάττῃται εἰς ἡμᾶς. Ἐφ' ὅσον δὲ ὑπηρετεῖ ὁ πρύτανης, ἔχει βαθμὸν Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον πηρεσίαν.

Ἄρθρ. 11.

Ὁ πρύτανης καὶ οἱ τέσσαρες σημάτων τῶν σχολῶν αποτελοῦσι τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου, εἰς ὃ ὅποιον εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ διοίκησις τοῦ καταστήματος, ἢ τήρησις τῆς πειθαρχίας καὶ ἡ υπεράσπισις τοῦ πανεπιστημίου. Τὸ συμβούλιον τοῦτο ἀποτελεῖ ἐπομένως ἐντελὴ σύλλογον, ὅστις εἰς τὰς ὑπὸ τῶν κανονικῶν διατάξεων προσδιορισθεσάμενας περιστάσεις θέλει ἀποφασίζει διὰ κοινῆς συσκέψεως καὶ ἀπολύτου πλειονοψηφίας. Ἀλλ' ὁ πρύτανης ἔχει τὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν μὴ παρεκδύνων κατὰ τοῦτο τὰ ὅρια τῶν νομικῶν διατάξεων, τῶν κανονισμῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου, ὅσας αὐταὶ κατὰ τοὺς ρηθέντας κανονισμοὺς γίνονται ἀναγκαῖαι.

Ἄρθρ. 12.

Ἀλλὰ καὶ ἕκαστη σχολή, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ σημάτων, ἀποτελεῖ καθ' ἑαυτὴν εἰς τὰς ἐμπιπτούσας ὅλως ἐπιστημονικὰς ὑποθέσεις ἰδιαιτέρον σύλλογον κατὰ τὰ ἰδίως ὀριζόμενα εἰς τὰς κανονικὰς διατάξεις τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς σπουδαίας περιπτώσεις, ὅσας πρόκειται περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διατάξεως τοῦ πανεπιστημίου, περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν κανονισμῶν ἢ ἄλλων ὀργανικῶν ζητημάτων, σπουδαίων πειθαρχικῶν παραβάσεων καὶ τιμωρίας αὐτῶν, συντάξεως τοῦ προγράμματος τῶν παραδόσεων, προσδιορισμοῦ τῶν ἐπὶ βιβλίῳ προβλημάτων, ἐκλογῆς τοῦ πρυτάνεως θέλουσιν ἀποφασίζει κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ὅλα τὰ μέλη τῶν σχολῶν ἐν πλήρει συνεδριάσει.

Ἄρθρ. 14.

Ἡ Κυβέρνησις τέλος διορίζει ἐκ τῶν διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν παιδείαν αὐτῶν καὶ τὸν ἠθικὸν χαρακτῆρα διακρινόμενων ὑπαλλήλων τῆς πρωτεύουσας καὶ ἓνα ἐπιτροπὸν παρὰ τῷ πανεπιστημίῳ, ἐκτελοῦντα παρ' αὐτῷ χρέη ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας καὶ ὀφείλοντα να ἐπιβλέπῃ εἰς τὴν ἀκριβῆ φυλακὴν τῶν διδομένων εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὀρισμῶν καὶ ἔχοντα ἐπομένως καθῆκον καὶ δικαίωμα να παρευρίσκηται αὐτοπροσώπως εἰς τὰς σπουδαίας τοῦ συμβουλίου καὶ γενικὰς συνελεύσεις, να κοινολογῇ εἰς αὐτάς τὰς κατὰ χρέος παρατηρήσεις αὐτοῦ, καὶ βλέπων προσέτι τὰ πρωτότυπα πρωτόκολλα να λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου καὶ τὰς γενικὰς συνελεύσεις γενομένων, καὶ ν' ἀναφέρῃ τὰ δέοντα εἰς τὴν

προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχήν. Ὅσας ἢ θέσεις τοῦ ἐπιτρόπου, ὅςτις ὑποτάττεται ἀμέσως ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, μένη χρηρεύουσα καὶ ἐὰν ἡμεῖς δὲν θεσπίσωμεν ἰδιαιτέρον τινα περὶ αὐτῆς ὀρισμὸν, καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐκπληροῦ τὰ τοῦ ἐπιτρόπου καθήκοντα ὁ διοικητὴς τῆς πρωτεύουσας.

Ἄρθ. 15.

Ἡ πρυτανεία θέλει ἔχει ἓνα γραμματέα, ἓνα λογιστὴν καὶ ἓνα κλητῆρα, ἡ δὲ σχολὴ τοὺς ἀναγκαίους βοηθοὺς καὶ ὑπηρετὰς.

Τὸ συμβούλιον καὶ αἱ σχολαὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς περὶ τῶν ὀρισμῶν τούτων προτάσεως καὶ τῆς ἀμέσους παράδοχῆς τοῦ προσωπικοῦ τούτου.

Ἀλλὰ τὰ περὶ μισθοδοσίας καὶ λοιπὰ θέλουσιν ὀρισθῇ ἀκριβέστερον.

Ἄρθρ. 16.

Ὁ Γραμματεὺς μετὰ τοῦ λογιστοῦ θέλει διατάξει τὰ τοῦ γραφείου καὶ τῆς καταχωρήσεως καὶ κρατεῖ τὰ γραμμάτια τῆς καταγραφῆς τῶν μαθητῶν. Ἐκτὸς τούτου χρεωστεῖ να συνάξῃ τὰ διδάκτρα τῶν καθηγητῶν κατὰ τὰς ἀποδείξεις τῆς ἐγγραφῆς, ὁμοίως καὶ τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ἐγγραφῆς, τῶν πιστοποιητικῶν, τῶν ἀπολυτηρίων καὶ προδιδακτηρίων ἐγγράφων, καὶ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν κτλ, να κρατῇ τὰ βιβλία καὶ ταμεῖα, καὶ να καταστρώνῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν προσόδων τοῦ πανεπιστημίου, ὅσον καὶ τῆς πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ δαπάνης.

Ἄρθρ. 17.

Τὰ βιβλία τῆς ἐγγραφῆς τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ ταμείου ἀριθμεῖ καὶ μονογραφεῖ ὁ πρύτανης αὐτός. Ὡς πρὸς τὴν κρατῆσιν δὲ τῶν βιβλίων καὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ ταμείου, ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα κατ' ἀναλογίαν τὰ περὶ τοῦ γενικοῦ ταμείου ὀρισμένα.

Ἡ ἐξέτασις τοῦ ταμείου καὶ τῶν λογισμῶν τοῦ πανεπιστημίου ὑπάρχει καθῆκον τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ἄρθρ. 18.

Οἱ μισθοὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ θέλουσι τοῖς πληρόνεσθαι ἀμέσως ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου καὶ καταλογίζεσθαι ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν θέσιν τοῦ πανεπιστημίου· ἀλλὰ τὰ λοιπὰ τοῦ πανεπιστημίου ἀναλώματα τὰ ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ προσδιοριζόμενα, θέλουσι λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ταμείου εἰς μηνιαίας δόσεις ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ τοῦ πανεπιστημίου.

Αἱ ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προκοδόνησιν τοῦ πανεπιστημίου προερχόμεναι ποσότητες ἐμβάινουσι μὲν εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, ἀλλὰ λογαριάζονται ἰδίως καὶ χρησιμεύουσι μόνον εἰς τὸν προσδιορισμένον σκοπὸν.

Ἄρθρ. 19.

Ἡ πρυτανεία θέλει καταρτίζων ἐτησίως ἐπὶ τῇ βάσει

κατὰ τὸν γενικὸν ποινικὸν νόμον τὴν ἀφαίρεσιν ἀξιομύμων καὶ ἐπιτίμων θέσεων ἔχει ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν ἀποβολήν· ὅθεν τὰ ἀνήκοντα δικαστήρια θέλουσιν ἀναφέρει ἐκάστοτε περὶ τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς πρὸς τὸ πανεπιστήμιον· ἀλλὰ καὶ ὁσάκις ἄλλαι ποιναὶ ἐπιβάλλοντα εἰς τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τὰ δικαστήρια διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις, αἱ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιῶσι τοῦτο εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 99.

Ἐκάστη παραίτησις θέλει γνωστοποιεῖσθαι εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου, εἰς ἣν ἐναπόκειται ν' ἀποφασίζῃ πόσον ὁ παραιτηθεὶς δύναται νὰ διαμῇ αὐτόθι.

Ἄρθρ. 100.

Ἀλλ' ἕκαστος μαθητὴς εἴτε ἰθαγενὴς εἴτε ξένος, ἐφ' ὅσον σχολάζει εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ὑπόκειται εἰς τοὺς ποινικοὺς γενικοὺς νόμους καὶ χρεωστεῖ ἰδίως νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις.

ΙΑ. Περὶ πειθαρχικῶν ὁρισμῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ διαγωγὴν τῶν μαθητῶν καὶ περὶ ποινῶν ἐφαρμοστέων εἰς τοὺς παραβάτας.

Ἄρθρ. 101.

Ἀπὸ τοὺς μαθητὰς ἀπαιτεῖται ἐν γένει, ἀναλογιζομένους τὸν εὐγενῆ αὐτῶν προορισμόν, ὅχι μόνον φοιτῶντες εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ μὴ γίνωνται πλημμελημάτων, προσβαλλόντων τὰ ἥθη καὶ τοὺς νόμους τοῦ κράτους, ἔνοχοι, ἀλλὰ καὶ νὰ εὐδοκιμῶσι μάλιστα εἰς τὸ κοινὸν διὰ εὐσχήμονος καὶ ἀξιοπρεποῦς βίου.

Ἄρθρ. 102.

Τὰ μερικώτερα καθήκοντα τῆς ἐπιμελείας καὶ διαγωγῆς τῶν μαθητῶν θέλουσιν ὀρισθῇ ἀκριδέστερον εἰς τὰς κανονικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 103.

Ἰδίως δὲ ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μαθητὰς·

α. Νὰ φθείρωσι τὰ προγράμματα τῶν ἀρχῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν δημοσίων διδασκάλων.

β. Νὰ τοιχοκολλῶσιν ἐγγράφα μὴ θεωρηθέντα καὶ ἐγκριθέντα ἀπὸ τὸν πρύτανιν.

γ. Νὰ φέρωσιν ὅπλα, ἐκτὸς τῶν ἀνηκόντων εἰς πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν στολὴν, τὴν ὁποίαν ὁ μαθητὴς ἔχει τυχόν τὸ δικαίωμα ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του νὰ φέρῃ.

δ. Νὰ ἐκτελῶσι δημοσίους πομπὰς καὶ μουσικὰς συμφωνίας ἄνευ ἰδιαίτερας ἀδείας τοῦ πρυτάνεως, τῆς ἀστυνομίας καὶ εἰδήσεως τῆς κατὰ τὴν πόλιν φρουραρχικῆς ἀρχῆς.

ε. Νὰ ἐπισκέπτονται τοὺς ἐν φυλακῇ μαθητὰς, ἢ νὰ προπέμπωσι τοὺς παραιτηθέντας ἢ ἀποβλήτους.

ς. Νὰ λαμβάνωσι δραματικὰ πρόσωπα εἰς δημοσίους θεατρικὰς ἐταιρείας.

Ἄρθρ. 104.

Οὐδεὶς τῶν ἐντοπίων μαθητῶν ἔχει τὴν ἀδειαν, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ πρυτάνεως, νὰ μακρυνθῇ ὑπὲρ

τὴν μίαν νύκτα τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου διαρκούντων τῶν μαθημάτων.

Ἄρθρ. 105.

Ἐταιρεῖται μαθητῶν τότε μόνον κρίνονται ἀνεκταὶ ὅταν ὁ μόνος μὲν σκοπὸς τῶν ἦναι ἀπλῇ συναναστροφῇ καὶ βοήθεια ἐνδεεστέρων καὶ ἀξίων περιθάλψεως συμμαθητῶν, δημοσιεύωσι δὲ τοὺς κανονισμοὺς αὐτῶν, ζητοῦσαι τὴν ἔγκρισιν, καὶ γνωστοποιῶσαι τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν· ἀλλ' αἱ ἐταιρεῖαι, ἔχουσαι ἄλλην τινὰ πρόθεσιν παρὰ ταῦτα, διαλύονται καὶ ἐφαρμόζεται κατὰ τοῦτο ὁ γενικὸς ποινικὸς νόμος.

Ἄρθρ. 106.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ ἀναδέχωνται ὡς γενικὰς ὑποθέσεις, τὰς ἀφορώσας μόνον τινὰ ἄτομα, νὰ συσκέπτονται περὶ αὐτῶν εἰς ἰδιαίτερας συνελεύσεις νὰ ἐνεργῶσιν ὑπογραφῶν σύναξιν, ἢ δι' ἀπεσταλμένων νὰ μεσιτεύωσιν ὑπὲρ τοιούτων ὑποθέσεων.

Εἰς τὸν πρύτανιν, τὸ συμβούλιον, καὶ τοὺς καθηγητὰς, ἀπαγορεύεται νὰ δέχωνται καὶ νὰ ἀκροάζωνται τοιούτους ἀπεσταλμένους, ἢ νὰ ἐγκρίνωσιν αὐτῶν τὰς παρατηρήσεις.

Ἄρθρ. 107.

Πᾶσα ἄμυνα, (πλὴν τῆς δικαίας καὶ ἀμέμπτου ἐξ ἀνάγκης ἀμύνης), πᾶσα μονομαχία, καὶ πᾶν εἶδος καὶ πᾶσα μετοχὴ αὐτῆς ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς, καὶ κολάζονται κατὰ τοὺς γενικοὺς νόμους, προστιθεμένης εἰς τὴν κοινὴν ποινὴν τῆς ποινῆς τῆς προσωρινῆς ἀποπέμψεως, τῆς παραιτήσεως, ἢ τῆς ἀποβολῆς.

Ἄρθρ. 108.

Ὅταν ἡ μονομαχία δὲν ἔχῃ ἀποτέλεσμα, ἐὰν μὲν οἱ μονομαχήσαντες ἦσαν ἐπιμελεῖς καὶ χρηστοί, ἐκτὸς τῆς δικαίας ποινῆς, θέλουσιν τιμωρεῖσθαι καὶ μὲ ἀποπομπήν· ἂν δὲ ἦσαν γνωστοὶ ὡς ὀκνηροὶ καὶ φιλοτάραχοι, μὲ παραίτησιν· ἀλλ' ἂν ἡ μονομαχία ἔχῃ ἀποτελέσματα, τιμωρεῖται, ἐκτὸς τῆς νομίμου ποινῆς, καὶ μὲ ἀποβολὴν ἐκ τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 109.

Ὁ ζητῶν ἐπίτηδες μονομαχίας καὶ διαφορὰς, τιμωρεῖται δι' ἀποπομπῆς, ἂν δὲ καὶ ἄλλοτε ἡ διαγωγὴ του ἦτο ἐπιλήψιμος, διὰ παραίτησεως ἢ ἀποβολῆς.

Ἄρθρ. 110.

Ὅπλα σκίαι μὲ ἀκονημένα ξίφη, καὶ μὲ κοπτερὰ ἢ ὀξέα ὅπλα θεωροῦνται ὡς μονομαχίαι, καὶ τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὡς τοιαῦτα.

Ἄρθρ. 111.

Ὁ ἐπιπλήττων, ὑβρίζων, ἢ καὶ διὰ πράξεων προπηλακίζων τινὰ, ὡς μὴ δεχθέντα πρότασιν μονομαχίας, τιμωρεῖται, τὸ μὲν πρῶτον, μὲ αὐστηρὰν φυλάκισιν, ἐν δὲ περιπτώσει ὑποτροπῆς μὲ ἀποπομπήν, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ μὲ παραίτησιν, ἢ ἀποβολὴν, ἐπιφυλαττομένων πάντοτε καὶ τῶν ὄρων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 112.

Μαθηταὶ ἱατρικῆς ἢ χειρουργικῆς, παρευρισκόμενοι εἰς μονομαχίας διὰ ἱατρικὴν βοήθειαν, θεωροῦνται ὡς

αξιόπιστα αποδεικτικά περί τῆς διαγωγῆς καὶ τῶν προκαταρκτικῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων τῶν.

Ἄρθρ. 62.

Πρὸ τῆς ἐγγραφῆς θέλει δίδεσθαι ἀπὸ ἑκατοντόπιον, εἴτε ξένον μαθητὴν, ἔχοντα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς ὀρκοδοσίαν, ἀντὶ ταύτης, ἐγγραφὸς μόνον ὑπόσχεσις ὅτι «δὲν» θέλει εἰσελθεῖ εἰς κάμριν μυστικὴν ἐταιρείαν ὅποιον» δῆποτε σκοπὸν ἔχη, καὶ ὅτι, ἂν ἔτυχεν ἤδη τοιαύτης» μέλος, παραιτεῖται αὐτῆς ἀπὸ τοῦδε. »

Ἄρθρ. 63.

Ἐκαστος, ἐκπληρώσας τὰς προειρημένας ὑποχρεώσεις, λαμβάνει μετὰ τὴν ἐγγραφήν γραμματίον, δηλοῦν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, καὶ τὴν ἀκαδημαϊκὴν πολιτογράφειαν. Δι' αὐτοῦ τῷ ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις ἢ διαμονὴ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ἢ φοίτησις εἰς τὰς παραδόσεις, καὶ ἢ χρῆσις βιβλίων τῶν μέσων τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὅσα προσφέρει τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 64.

Ἡ δύναμις τῆς ἐγγραφῆς διαρκεῖ ἐφ' ὅσον ὁ ἐγγραφεὶς φοιτᾷ εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ πανεπιστημίου, ἢ προετοιμάζεται πρὸς ἀπόκτησιν ἀκαδημαϊκοῦ τινοῦ βαθμοῦ.

Ἄρθρ. 65.

Τὸ γραμματίον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸν μαθητὴν, ἂν εἰς τὸ διάστημα τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον διαμονῆς ἀναφυῶσι δυσκολίαι ὡς πρὸς τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν του, καὶ γινομένης ἐξετάσεως, δὲν δύναται ὁ μαθητὴς ν' ἀποδείξῃ τὴν ἄδειαν τῶν γονέων, ἢ καὶ ἐπιτρόπων αὐτοῦ, τοῦ νὰ συχνάζῃ εἰς τὸ πανεπιστήμιον καὶ τὴν ἀπαιτούμενην κατὰσιν.

Ἄρθρ. 66.

Ὁ ἐγκαταλείψας τὸ πανεπιστήμιον εἰς διάστημα ἑξ μηνῶν, καὶ ἐπιστρέφων μετὰ ταῦτα, διὰ ν' ἀκούσῃ τὰ μαθήματα, χρεωστεῖ νὰ ἀνανεώσῃ τὴν παρὰ τοῦ πρυτάνεως ἐγγραφήν.

Ζ. Περὶ τῆς διδασκαλίας εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 67.

Ἐκαστος ἐντόπιος φοιτῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ἐπὶ σκοπῷ νὰ προετοιμασθῇ διὰ δημόσιον ὑπηρεσίαν, διὰ τὴν ὁποίαν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισμοὺς γενικῶν διαταγμάτων ἀπαιτεῖται ἐντελής σπουδὴ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ὑποχρεοῦται εἰς τὸ διάστημα τῆς διαμονῆς του νὰ ἐνασχοληθῇ σπουδαίως, τόσον εἰς τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, ὅσον καὶ εἰς ὅσας ἔχει ἰδιάζουσας φυσικὴν κλίσιν.

Ἄρθρ. 68.

Ἡ σπουδὴ τῶν γενικῶν καὶ ἰδιαίτερων ἐπιστημῶν περιορίζεται εἰς πέντε ἔτη, ἐξ' ὧν τὰ μὲν δύο διὰ τὰς γενικὰς, τὰ δὲ τρία διὰ τὰς εἰδικὰς ἐπιστήμας.

Οἱ ἀκολουθήσαντες ἐκτὸς τοῦ κράτους διετεῖ σειρὰν μαθημάτων λυκείου, ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ διαμένωσι τρία μόνον ἔτη εἰς τὸ πανεπιστήμιον· οἱ δὲ ἰδιαίτερος εἰς τὴν μάθησιν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν ἀφοσιούμενοι, θέλουσιν ἀφιερῶναι ἐπίσης διὰ τὴν σπουδὴν αὐτῶν τὰ ἀπαιτούμενα τρία ἔτη.

Ἄρθρ. 69.

Τῶν ἄνω νομικῶν διατάξεων περὶ τῆς διαρκείας τῶν σπουδῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον δὲν θέλει κατ' αὐδεμίαν περίστασιν γίνεσθαι μεταβολὴ χάριν τινός, καὶ περὶ τοῦτου ἀναφορὰ, ὅσον δῆποτε ὁ ἀναφερόμενος εὐδοκιμῇ κατὰ τὰς γνώσεις, δὲν θέλει γίνεσθαι δεκτὴ, ἢ λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρ. 67 θέλουν ἐμῇ εἰς ἐνέργειαν.

Ἄρθρ. 70.

Ἀνατίθεται εἰς τοὺς σπουδάζοντας ἡ τάξις, καθ' ἣν θέλουσι προσκτᾶσθαι τὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀποκτήσωσιν ὡς ἀναγκαιὰ κατὰ τὴν ἐξέτασιν πρὸς ἐπίτευξιν δημοσίου ὑπουργήματος· ὡς ἔλεγχος δὲ τῆς ἐπιμελείας καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς σπουδῆς αὐτῶν θέλουσιν ἐπομένως χρησιμεύει μόνον αἱ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος κοινοποιούμεναι θεωρητικαὶ καὶ πρακτικαὶ ἐξετάσεις διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 71.

Αἰτήσεις περὶ ὑποτροφιῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὑποκείνται εἰς τοὺς ὅρους τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν.

Ἄρθρ. 72.

Διὰ νὰ δύναται ὁ μαθητὴς, εἰσερχόμενος εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ λάβῃ γνώσιν τῶν προκειμένων σπουδῶν, ἐκάστη σχολὴ θέλει συντάττει σύντομον καὶ περιεκτικὴν διδασκαλίαν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, τῆς σχέσεως καὶ τῆς μεθόδου τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκουσῶν ἐπιστημῶν, ἢ δὲ διδασκαλίαν αὕτη θέλει δίδεσθαι εἰς ἕκαστον μαθητὴν ὅταν ἐγγράφηται.

Ἄρθρ. 73.

Εἰς ἕκαστον μαθητὴν θέλει δίδεσθαι κατ' αἴτησίν του μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς σπουδῆς αὐτοῦ ἐνσφράγιον ἀποδεικτικόν, περιέχον·

α. Ὄνομα, ἡλικίαν, τόπον γεννήσεως τοῦ μαθητοῦ.

β. Ὄνομα τοῦ γυμνασίου εἰς τὸ ὁποῖον ἐσπούδασεν, ἀναφερομένων τῶν ἀποδεικτικῶν περὶ τοῦ χρόνου, τῶν προόδων, καὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ, ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων, τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ τὴν εἴσοδον αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

γ. Ὄνομα λυκείου, ἂν ποτε ἐσπούδασεν εἰς τοιοῦτον.

δ. Ὅτι διετέλεσε τὸν ὁρισμένον καιρὸν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

ε. Ἀποδεικτικὸν ἡθῶν.

ς. Ἀποδεικτικὸν ἐπιμελείας.

Εἰς τὸ δεξιὸν μέρος θέλει φέρεи τὴν σφραγίδα καὶ ὑπογραφὴν τοῦ Πρυτάνεως, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν τοῦ σημάντορος τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ γραμματέως.

Τὸ περιεχόμενον τῶν ἀποδεικτικῶν τούτων θέλει ἐγγράφεσθαι εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον κρατούμενον ὑπὸ τοῦ γραμματέως, ἐπιτηροῦντος ἀμέσως τοῦ Πρυτάνεως, ὅσις ἀριθμεῖ καὶ μονογραφεῖ, καὶ διατηρεῖ αὐτὸ μυστικόν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν περὶ ἡθῶν καὶ ἐπιμελείας μαρτυρίαν· ὁ ἀπώλεσας τὸ πρωτότυπον ἀποδεικτικὸν δύναται νὰ λάβῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου.

Άρθρ. 85.

Οἱ μαθηταὶ ὀφείλουσι νὰ ἀποδίδωσιν εἰς τοὺς διδασκάλους τοῦ πανεπιστημίου τὸ ἀνήκον σέβας. Ὁ προσβαλὼν ἀνώτερόν τινα ἢ διδάσκαλον τοῦ πανεπιστημίου ὑπόκειται εἰς τὰς ἀνηκούσας πειθαρχικάς ποινάς, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὅρων τοῦ ποιν. νόμου, ἐὰν ἡ προσβολὴ συνέ-
 γῃ ἐνῶ ὁ προσβληθεὶς ἐξετέλει τὰ ἴδια αὐτοῦ καθήκοντα.

Άρθρ. 86.

Οἱ μαθηταὶ χρεωστοῦσι νὰ σέβωνται ὡς ἀρχάς, τοὺς διευθυντοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἢ τοὺς ἰδιαιτέρους τοῦ πανεπιστημίου, ἐὰν τοιοῦτοι ὑπάρχωσιν, ὑπακούοντες εἰς τὰς αὐτῶν διατάξεις· ὀφείλουσι δὲ προσέτι νὰ κα-
 ποβάλλωσιν εἰς τὸν πρύτανιν τὰ κατ' ἄλλων παράπονα· προσέτι δὲ δύνανται νὰ ἀναφέρωσι καὶ τὰ κατὰ μὴ μαθητῶν, διὰ νὰ τοῖς χορηγῇ τὴν ἀνήκουσαν βοήθειαν.

ΙΑ'. Περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἀκαδημαϊκῶν ποινῶν ἐν γένει.

Άρθρ. 87.

Πρὸς συντήρησιν τῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ πειθαρχίας θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι τὰ ἀκόλουθα μέσα καὶ αἱ ποιναὶ κατὰ τῶν μαθητῶν·

- α. Πατρικὴ προτροπή.
- β. Μυστικὴ καὶ δημοσίᾳ ἐπίπληξις.
- γ. Κράτησις ἐντὸς τοῦ θαλάμου.
- δ. Φυλάκισις.
- ε. Ἀπειλὴ ἀποπέμψεως.
- ζ. Προσωρινὴ ἀπόπεμψις.
- η. Παραίτησις.
- θ. Ἀποβολή.

Άρθρ. 88.

Ἐκαστος εἰς ἐξέτασιν ἐνεχόμενος μαθητὴς δὲν δύναται μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὑποθέσεως ἢ πρὸ τοῦ τέλους τῆς ποινῆς νὰ διαμείνῃ οὐδεμίαν νύκτα ἔξω τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου ἄνευ ἀδείας τοῦ πρυτάνεως.

Ὅστις διὰ δραπετεύσεως ζητῇ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ποινὴν, προσκαλεῖται δημοσίως νὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ ἀπειλῇ ἀποβολῆς· μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ ἐντὸς τῆς προσδιωρισμένης προθεσμίας θέλει ἀποβάλλεσθαι.

Άρθρ. 89.

Ἐπιπλήξεις γίνονται δημοσίως ἀπὸ τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου εἰς σημαντικὰς παραβάσεις.

Άρθρ. 90.

Ἡ κατὰ τὸν θάλαμον κράτησις θέλει τηρεῖσθαι ἀπροφασίστως κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον. Ἡ εἰς φυλακὴν κράτησις θέλει ἐκτελεῖσθαι ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόφασιν. Εἰς τοὺς ἐν τῇ φυλακῇ δὲν θέλουσι δίδεσθαι ἄλλα βρώματα καὶ ποτὰ πλὴν τῶν συνηθῶν· ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιδαρύνεται δι' ἀφαιρέσεως θερμῶν βρωμάτων καθ' ἑκάστην τρίτην ἡμέραν. Οὐδεὶς ἀπολύεται τῆς φυλακῆς πρὶν ἀποτίσῃ ὅλα τὰ χρεωστούμενα.

Άρθρ. 91.

Ἡ ποινὴ τῆς ἀπειλῆς τῆς ἀποπέμψεως ὑπάρχει γενικὴ ἢ περιορίζεται εἰς τὴν ὑποτροπὴν.

Κατὰ τὴν πρώτην περίστασιν ὁ διὰ τῆς ποινῆς ταύτης τιμωρούμενος μακρύνεται τοῦ πανεπιστημίου ἐπὶ τῆς πρώτης παραβάσεως ἐπιφερούσης ἄλλοτε ποινὴν φυλακίσεως κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, ἐπὶ τῆς πρώτης ὑποτροπῆς. Ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιφέρει διὰ τοὺς ὑποτρόφους τῆς Κυβερνήσεως τὴν παῦσιν τῆς διορισθείσης ὑπὲρ αὐτῶν συντάξεως.

Άρθρ. 92.

Ἡ ποινὴ τῆς ἀποπέμψεως συνίσταται εἰς μὴ δημοσίαν καὶ προσωρινὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τοῦ πανεπιστημίου. Ἐκτείνεται ἀπὸ 6 μηνῶν ἕως δύο ἔτη· ἡ δὲ διάρκειά της θέλει πάντοτε διαγιγνώσκεισθαι εἰς τὸν τιμωρούμενον. Ὁ διὰ ταύτης τιμωρούμενος τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ πανεπιστήμιον πρὸ τοῦ τέλους, ὅταν δοθῇ εἰς αὐτὸν χάρις, ἣτις θέλει ζητεῖσθαι ἀπὸ Ἡμᾶς.

Άρθρ. 93.

Ἡ παραίτησις ἔχει τὴν αὐτὴν διάρκειαν, ὡς ἡ ἀπόπεμψις.

Άρθρ. 94.

Ἡ ἀποβολὴ ὑπάρχει ἡ μεγίστη τοῦ πανεπιστημίου ποινὴ, ὅθεν στηλιτεύεται ἐπὶ μελανῆς σανίδος καὶ δηλοποιεῖται εἰς τοὺς γονεῖς, ἐπιτρόπους καὶ τὰ ξένα πανεπιστήμια μεθ' ὧν τὸ τῆς Ἑλλάδος ἔχει σχέσεις. Ἡ δὲ ἐνέργεια αὐτῆς διαρκεῖ τέντε ἔτη ὥσα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ μαθητοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Δύναται ὅμως ἡ προκειμένη ποινὴ νὰ ἐπιδαρυνθῇ, ποτὲ μὲν φυλακίζομένου αὐστηρῶς, ἢ δημοσιουμένου πρὸς τὴν προΐσταμένην ἀρχὴν τοῦ ἀποβλήτου· ποτὲ δὲ παρατεινομένης τῆς ἀποβολῆς ὑπὲρ τὸν ὠρισμένον χρόνον, ἢ κηρυττομένης διηνεκούς.

Ὁ ἀποβληθεὶς δὲν θέλει ἐπιτυχῶς ἐλάττωσιν τῆς διάρκειας τῆς ἀποβολῆς αὐτοῦ.

Άρθρ. 95.

Εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προτεθειμένων ποινῶν δὲν θεωρεῖται διόλου ἡ κοινωνικὴ θέσις ἢ ἡ περιουσία τοῦ τιμωρουμένου, ἀλλὰ μόνον ἡ ἐπιμέλεια καὶ διαγωγή.

Άρθρ. 96.

Ὅλαι αἱ παραβάσεις ὅσων οἱ τιμωρούμενοι ἤδη μετὴν ἀπόπεμψιν, παραίτησιν ἢ ἀποβολὴν, καὶ ἐπιστρέψαντες εἰς τὸ πανεπιστήμιον μαθηταὶ κατασταθῶσιν ἑνοχοί, θέλουσι τιμωρεῖσθαι μὲ αὐστηροτέρας ποινάς.

Άρθρ. 97.

Ὁ πρύτανις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταγινώσκῃ καὶ ἐνεργῇ ποινὰς ἐπιπλήξεως, καὶ φυλακίσεως, ἀφαιρῶν προσέτι τὴν ἀπόλαυσιν θερμῶν βρωμάτων κατὰ πᾶσαν τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' οὐχὶ ἐπέκεινα τῶν 8· ὅλαι δὲ αἱ λοιπαὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐνεργοῦνται μόνον ἐπιψηφίσαντος τακτικῶς τοῦ πανεπιστημιακοῦ συμβουλίου, δημοσιεύονται δὲ καὶ ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ πρυτάνεως ἀλλὰ μὴ ἀπλῇ ποινὴ δὲν θέλει ὑπερβῇ τὴν διάρκειαν 4 ἐβδομάδων.

Άρθρ. 98.

Ἡ ποινὴ κακουργήματος ἢ πλημμελήματος ἐπιφέρειν.

τῶν ὑπὲρ τῶν σχολῶν εἰς αὐτὴν παρὰδοθέντων καὶ εἰς τὸ συμβούλιον ἀκριβῶς προσέτατθέντων εἰδικῶν προϋπολογισμῶν, τὸν προϋπολογισμόν τοῦ πανεπιστημίου ὅλου καὶ καθυποβάλλει αὐτὸν ἐν χειρὶ εἰς τὴν προῖσαμένην Γραμ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, διὰ νὰ τὸν ἐξετάσῃ, προσδιορίσῃ καὶ συμπεριλαμβάσῃ εἰς τὸν γενικὸν προϋπολογισμόν τοῦ κράτους.

Ἄρθρ. 20.

Τὰ ἐντάλματα τῶν καθημερινῶν πληρωμῶν ἐκδίδει ὁ πρύτανης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν καὶ σημαντόρων προσυπογεγραμμένων ἀποδεικτικῶν τῶν ἀναλωμάτων, ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ. Ἀλλ' ἡ διοίκησις τοῦ πανεπιστημίου ἔχει ἐλευθέραν τὴν διαχείρισιν τῆς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐγκριθείσης γενικῆς ποσότητος τῶν καθημερινῶν ἀναλωμάτων, χωρὶς ὅμως ἐκ τούτου ὁ εἷς ἢ ὁ ἕτερος τῶν κλάδων τοῦ πανεπιστημίου ν' ἀδικῇται ὡς πρὸς τὰς ἀναγκαίας δαπάνας.

Τὰ περισσεύματα τῆς γενικῆς ταύτης ποσότητος τῶν γραφικῶν ἀναλωμάτων μένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ μέλλοντος ἔτους.

Ἄρθρ. 21.

Τοὺς καταλόγους τῶν διδακτικῶν ὀργάνων, συλλογῶν καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων κρατοῦσιν οἱ καθηγηταὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιστάσιν τῶν σημαντόρων, ἀλλὰ τοὺς τοῦ ὕλικου τοῦ γραφείου καὶ τῶν λοιπῶν σκευῶν τῶν σχολῶν κρατεῖ ὁ λογιστὴς τοῦ πανεπιστημίου ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ πρυτάνεως.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι, ἅμα ἀνοίγωνται, πρέπει νὰ ἀριθμῶνται καὶ νὰ μονογραφῶνται ἀπὸ τὸν κατὰ καιρὸν πρύτανην καὶ νὰ καθυποβάλλωνται ἐτησίως εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὁμοῦ μὲ τὴν παράδοσιν τῶν λογαριασμῶν τῆς καθημερινῆς δαπάνης, οἵτινες πρέπει νὰ συνοδεύωνται ἀπὸ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.

Ἄρθρ. 22.

Αἱ συλλογαί, τὰ διδακτικά ὄργανα καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα τίθενται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν, οἵτινες ὑπάρχουσι καὶ ἰδίως περὶ αὐτῶν ὑπεύθυνοι, ἐπιτηρούμενοι ἀπὸ τὸν σημαντόρα.

Ἄρθρ. 23.

Ἡ ἐπίσημος τοῦ πανεπιστημίου ἀλληλογραφία γίνεται ἀπὸ τὴν πρυτανείαν. Ὅλα τὰ ἐξερχόμενα ὑπογράφονται ἐπομένως ἀπὸ τὸν πρύτανην καὶ τὸν γραμματέα, ἀλλὰ τὰ ἀποδεικτικά γραμμάτια τῆς πρώτης ἐγγραφῆς, ἀπολυτήρια καὶ διπλώματα προσυπογράφονται καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνήκοντας σημαντόρας, καὶ σφραγίζονται καὶ μὲ τὴν σφραγίδα τῆς ἀνηκούσης σχολῆς.

Ἄρθρ. 24.

Τὸ πανεπιστήμιον ὑπάρχει εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν μὲ τὰς

λοιπὰς δημοσίους ἀρχάς, πλὴν τῶν ὑπουργείων· φέρει δὲ σφραγίδα ὡς αἱ κεντρικαὶ δημόσιοι ἀρχαὶ μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Β. Ἑλληνικὸν πανεπιστήμιον Ὁθωρ».

Ὁμοίως δὲ καὶ ἐκάστη σχολὴ ἔχει ἰδίαν σφραγίδα φέρουσαν ἐν μέσῳ μὲν τὰ Βασιλικά παράσημα, περίξ δὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Σχολὴ τῆς θεολογίας κτλ. τοῦ Β. Ἑλληνικοῦ πανεπιστημίου τοῦ Ὁθωρ».

Γ. Περὶ τῶν ἰδιαιτέρων δικαιωμάτων τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 25.

Τὸ πανεπιστήμιον θεωρεῖται ὡς σύλλογος πεπαιδευμένων δυνάμενος νὰ ἀποκτήσῃ ἰδιαίτεραν περιουσίαν διὰ δωρημάτων, κληροδοσιῶν καὶ προικοδοτήσεων. Ἡ περιουσία αὕτη θέλει διαχειρίζεσθαι ἀπὸ τὸ πανεπιστήμιον κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας ὅρους καὶ κανονισμοὺς περὶ τῆς περιουσίας τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων καὶ θέλει ἀποκλειστικῶς χρησιμεύει εἰς τὸ πανεπιστήμιον, δι' ὃ καὶ ὑπάρχει προσδιωρισμένη.

Ἄρθρ. 26.

Τὸ πανεπιστήμιον δύναται δι' ὑποθέσεις αὐτοῦ, νὰ συνδέσῃ ἐντὸς τῶν νομικῶν διατάξεων, ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν ξένων πανεπιστημίων καὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἀνηκουσῶν Κυβερνήσεων ἀναγνωρισμένων φιλομούσων ἐταιριῶν.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχουσι καὶ αἱ σχολαὶ εἰς ἐπιστημονικὰ ἀντικείμενα.

Ἄρθρ. 27.

Τὴν ἀστυνομίαν τοῦ πανεπιστημίου, τὴν πειθαρχίαν μετὰ τῶν καθηγητῶν, διδασκάλων, μαθητῶν καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ πανεπιστημίου καὶ τὸ κατ' αὐτὴν ποινικὸν δικαίωμα διεξάγει ἀνεξαρτήτως ἡ διοίκησις τοῦ πανεπιστημίου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος διατάγματος καὶ τὰς συνταχθησομένας κανονικὰς διατάξεις, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἀφαιρῇται ἀπὸ τὴν προῖσαμένην Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου, οὐδὲ ἀπὸ τὰ τακτικὰ δικαστήρια ὅ,τι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας πολιτικούς καὶ ποινικούς νόμους ἀναφέρεται εἰς αὐτά.

Ἄρθρ. 28.

Εἰς πολιτικὰς διαφορὰς μεταξὺ τῶν μαθητῶν καὶ πολιτῶν κτλ. δύναται καὶ ὁ πρύτανης καὶ τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου νὰ ζητηθῶσι κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ὡς συμβιβασταὶ καὶ διαιτηταί.

Ἄρθρ. 29.

Ἰδιαίτερος νόμος πρέπει νὰ κανονίσῃ τὸ περὶ χρεῶν τῶν μαθητῶν, τέσον πρὸς ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἠθικότητα τῶν μαθητῶν, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο σπουδαίαν εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον.

σεων τῶν προγραμμάτων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν διαταγμάτων τοῦ διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν. Εἰς τοὺς κανονισμοὺς θέλει προσδιορισθῇ ὁ ἐλάχιστος καὶ ἀνώτατος ὁρὸς τῶν διδάκτρων δι' ἑκάστον μάθημα.

Ἄρθρ. 50.

Ὡς τὰ πρῶτα τῆς διδασκαλίας ἀντικείμενα θέλουν συνείσθαι καὶ μὲ πρακτικὰς ἀσκήσεις, ὁμοίως δὲ θέλουν γίνεσθαι καθ' ἑβδομάδα συνδιαλέξεις μεταξὺ τοῦ καθηγητοῦ καὶ τῶν μαθητῶν.

Θέλει δὲ εἰς τὴν διδασκαλίαν λαμβάνεσθαι ἰδίως ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ὁρὴ ἀντίληψις ἐκάστης ἐπιστήμης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς θεωρητικῆς ὑπὲρ τὴν φιλοσοφικὴν τῆς ἐπιστήμης καὶ τὴν γνωρίζῃ τὴν ἱστορικὴν ἀνάπτυξιν τῆς.

Ἄρθρ. 51.

Εἰάν μάθημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἐπληρώθησιν διδάκτρα, διακοπῇ ἀπὸ τὸν καθηγητὴν, ἢ τὸν διδάσκαλον, πρὶν παρέλθῃ τὸ πρῶτον ἡμισυ τῆς ἐξαμηνίας, καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ αὐτοῦ ἐξακολουθήσεις, τότε τὰ διδάκτρα θέλουν ἀποδίδεσθαι πρὸς τοὺς μαθητὰς· ἐξαιρέσεις γίνονται μόνον κατὰ τὰς περιπτώσεις, τὰς ὁριζομένους ἀπὸ τὰς κανονικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 52.

Εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ πανεπιστημίου ἐπικρατεῖ ἐντελής ἐλευθερία, ἀλλ' οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι χρεωστῶν νὰ μὴ παρεκτρέπωνται ἀπὸ τὰ ὑπὸ τὸν νόμον ὑπαγορευόμενα.

Ἄρθ. 53.

Τὴν ἐν καιρῷ παραδόσεως εὐταξίαν διατηρεῖ ὁ παραδίδων καθηγητής, ἢ διδάσκαλος, ὑποχρεούμενος νὰ καταγγέλλῃ ἀμέσως τοὺς παραβάτας εἰς τὸν Πρύτανιν διὰ νὰ παιδεύωνται ἀνηκόντως.

Ἄρθ. 54.

Ἐκ τῶν καθημερινῶν ἐξόδων τοῦ πανεπιστημίου θέλουν προμηθεύεσθαι οἱ θάλαμοι τῶν παραδόσεων μὲ ὅλα τὰ χρεώδη, καθαριζόμενοι, φωτιζόμενοι, καὶ θερμαινόμενοι ὅσας εἶναι ἀνάγκη.

Ἄρθρ. 55.

Καθῆκον τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων εἶναι νὰ ἀκολουθῶσι εἰς τὰς παραδόσεις τῶν ἀκριβῶς τὰ παρ' ἡμῶν ἐγκεκριμένα προγράμματα τῶν μαθημάτων, προσδιορίζοντες τὰς ὥρας τῶν παραδόσεων κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους μὲ τρόπον, ὥστε νὰ προλαμβάνωνται αἱ ἐπιδράσεις διὰ τοὺς σπουδάζοντες συγκυρίαι καὶ συμπτώσεις.

Ἄρθ. 56.

Ὁ Πρύτανις καὶ οἱ σημαντοὶ χρεωστῶν ἰδίως νὰ παρέρχονται ἐκ διαλειμμάτων εἰς τὰς παραδόσεις καὶ ἐπαγρυπνοῦν εἰς αὐτάς. Τὸ αὐτὸ καθῆκον καὶ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ παρὰ τῷ πανεπιστημίῳ ἐπίτροπος· καὶ ἂν οἱ

καθηγηταὶ, οἱ διδάσκαλοι, ἢ οἱ διδασκόμενοι παρεκτρέπωνται ποτε ἀπὸ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις, θέλουν ἐνεργεῖν ὅ,τι ἐκ τῶν καθηκόντων τῶν.

Ἄρθρ. 57.

Εἰς τοὺς διδάκτορας, οἵτινες προετοιμάζονται εἰς τὸ πανεπιστήμιον πρὸς θέσιν καθηγητῶν, δίδεται ἐλευθερία καὶ ἀδάπανος εἴσοδος εἰς ὅλας τὰς παραδόσεις.

Γ. Περὶ παραδοχῆς τῶν μαθητῶν εἰς τὸ

πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 58.

Ἐκαστος εἰς τὴν πόλιν τοῦ πανεπιστημίου ἐρχόμενος μαθητής, εἴτε ἐντόπιος, εἴτε ξένος, ἐγγεγραμμένος ἤδη, ἢ μὴ, χρεωστεῖ, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας γενικὰς διατάξεις, νὰ ἀναγγεῖλῃ πρὸς τὴν ἀστυνομίαν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν τὴν ἀφίξιν αὐτοῦ καὶ τὸ πολὺ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν νὰ παρουσιάζεται αὐτοπροσώπως πρὸς τὸν Πρύτανιν, διὰ νὰ ζητῇ τῆς ἐγγραφῆς τὸ γραμματίον. Οἱ περαιτέρω περὶ τούτου ὁρισμοί, καθὼς καὶ οἱ περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν νομιμοποιητικῶν γραμματίων διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ τῆς ἐπαγρυπνήσεως τῆς ἀστυνομίας κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ξενοδοχείων, ἢ οἰκιῶν αὐτῶν, θέλουν προσδιορισθῇ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς κανονιστικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 59.

Ἡ ἐγγραφὴ δίδεται εἰς ἐκείνους μόνον, ὅσοι δύνανται ν' ἀποδείξωσι, α. ὅτι τὰς ἔχουσι πρὸς τὴν κατὰ τὸ πανεπιστήμιον ἐκπαίδευσιν ἀναγκαίως προκαταρκτικὰς γνώσεις, β. ὅτι ἔχουσιν ἀμεμπτον ἠθικὴν διαγωγήν.

Ἄρθρ. 60.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν δύο τούτων ἀπαιτήσεων, ὁ ἐντόπιος θέλει παρουσιάζει τὸ ἀπολυτήριο τοῦ γυμνασίου. Ἐντόπιοι, ἀποκτήσαντες τὰς προκαταρκτικὰς ταύτας γνώσεις εἰς ἰδιωτικὰ σχολεῖα, διὰ κατ' οἶκον σπουδῆς ἢ εἰς ξένον τι κατὰστημα ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι λαμβάνει τὸ κατὰ τὰξιν ἀπολυτήριο τοῦ γυμνασίου, ἐξεταζόμενοι εἰς ἐν τῶν διδακτικῶν κατὰστημάτων τοῦ κράτους. Κατ' ἀρχὰς καὶ μεχρισότου ἢ ἀκριβῆς ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων τούτων ἐπιτραπῇ ν' ἀπαιτῆται αὐστηρῶς, δύναται ν' ἀρκέσῃ εἰς τοὺς μὴ διδασκόμενους ἐντὸς γυμνασίου, καὶ ἐπομένως μὴ ἔχοντας νὰ ἐμφανίσωσιν ἀπολυτήριο, καὶ μόνον ἢ εἰς τὸ πανεπιστήμιον γινομένη ἐξέτασις περὶ τῶν ἀναγκαίων προκαταρκτικῶν γνώσεων διὰ τὰ μαθήματα τοῦ πανεπιστημίου. Περὶ τῆς ἐξετάσεως δὲ ταύτης καὶ τῶν μελῶν, τὰ ὁποῖα πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἐκλέγεσθαι ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου, θέλουσι συνταχθῇ ἀνυπερθέτως ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι.

Ἄρθρ. 61.

Ξενοὶ μόνον δύνανται νὰ γίνωσι δεκτοὶ ἐμφανίζοντες

συμμέτοχοι τῆς μονομαχίας. Προσκληθέντες δὲ μετὰ τὴν πλήγωσιν, χρεωστούσιν εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις, ἀφοῦ δέσωσιν ἀρμοδίως τὴν πληγὴν, νὰ ἀναφέρωσι τὰ δέοντα πρὸς τὴν ἀστυνομίαν περὶ τούτου ἀμέσως διὰ ν' ἀποφύγωσι τὴν εἰς τοὺς συμμετόχους τῆς μονομαχίας ἐπιβαλλομένην ποινὴν, ἢ ἂν ἡ μονομαχία συνέβη ἔξω τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου, πρὸς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν, ζητούντες ἰατρὸν τινα δόκιμον.

Ἄρθρ. 113.

Αἱ ἄνω ῥηθεῖσαι ποιναὶ τόσῳ μᾶλλον θέλουσιν ἐφαρμοζέσθαι, ὅσῳ ὁ πρύτανης καὶ ὅλοι οἱ καθηγηταὶ ἔχουσι χρέος νὰ διαλάττωσιν ὡς συμβιβασταὶ τὰς μεταξὺ μαθητῶν συμπιπτούσας περὶ τιμῆς διαφορὰς μετὰ τρόπον μὴ προσβάλλοντα αὐτῶν τὴν φιλοτιμίαν.

Ἄρθρ. 114.

Ἰδιωτικαὶ ἐταιρεῖαι ὀπλάσκιας, ὡς παρέχουσαι συχνάκις ἀφορμὰς μονομαχίας, δὲν θέλουσιν εἶναι ἀνεκταί, καὶ τὸ μάθημα τῆς ὀπλάσκιας παρὰδίδεται μόνον εἰς τὸν προσδιωρισμένον δημόσιον τόπον ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ ἐπὶ τούτῳ αὐτῆς διδασκάλου.

Ἄρθρ. 115.

Ξεινοδόχοι, οἰνοπῶλαι, καφεπῶλαι καὶ οἰκοδεσπόται, τινες ἀνέχονται ἐντὸς τῶν οἰκιῶν τοιαύτας ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορευόμενας τῶν μαθητῶν συνελεύσεις, ἢ λαβόντες γνῶσιν τῶν ἐν αὐταῖς γενομένων πράξεων, δὲν καταγγέλλουσιν αὐτὰς ἀμέσως εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν, ὀνομάζοντες καὶ τοὺς συμμετόχους, θέλουσι καταδιώκεσθαι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους ὡς συμμετοχοί.

Ἄρθρ. 116.

Ἀρχαιότεροι μαθηταί, ἀντιποιοῦμενοι ὑπεροχὴν τινα ἐπὶ νεωτέρων, ἢ νεηλύνων, ἢ προσπαθοῦντες νὰ τοὺς σύρῳσιν εἰς τὴν συναναστροφὴν των καὶ μὴ θέλοντας ὑβρίζωσιν, γλευάζωσι ἢ ἀπαγορεύωσιν νὰ συναναστρέφονται μετ' ἄλλων, τιμωροῦνται μετὰ φυλάκισιν αὐστηρὰν, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, μετὰ προσωρινὴν ἀπόπεμψιν ἢ παραίτησιν.

Μαθηταὶ πλάττοντες καὶ διαδίδοντες δυσφημίας κατὰ τινος, ἢ προσφερόμενοι πρὸς τὸν συκοφαντηθέντα μετὰ τρόπον προσβάλλοντα αὐτοῦ τὰ δικαιώματα τιμωροῦνται, οἱ μὲν αὐτουργοί, μετὰ παραίτησιν, οἱ δὲ ἄλλοι συνένοχοι μετὰ φυλάκισιν ἢ ἀπόπεμψιν.

ΙΒ. Ἀκροτελευτικοὶ ὅρισμοί.

Ἄρθρ. 117.

Ἐπειδὴ τό γε νῦν ἔχον δὲν δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν ὅλαι αἱ σχολαί, διὰ τοῦτο τὸ πανεπιστήμιον θέλει τελειοποιεῖσθαι βαθμηδὸν ἀναλόγως πρὸς τὰς παρούσας ἤδη εὐκολίας.

Ἄρθρ. 118.

Ἀλλ' ἡ ἀναγκαία πρὸς διδασκαλίαν σκευασία πρέπει νὰ προετοιμασθῇ ἀνυπερθέτως, γινομένης φροντίδος καὶ

περὶ τῆς ταχείας συμπληρώσεως τῶν ἐπιστημονικῶν συλλογῶν, καὶ τοῦ πορίσματος τῶν λοιπῶν ἀναγκαίων εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Ἰδίως δὲ θέλει καταδληθῇ πᾶσα σπουδὴ, νὰ προετρεπισθῶσι πάντα ὅσα κρίνονται ἀναγκαῖα εἰς τὴν κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἐποχὴν τοῦ πανεπιστημίου βεβαίαν ἐναρξιν.

Ἀνεγείραντες ἤδη διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ ἀνώτατον διδακτικὸν κατὰστημα, ἐδώκαμεν δι' αὐτοῦ καθὼς καὶ διὰ τῶν λοιπῶν εκπαιδευτικῶν ὅρων ἀπόδειξιν εἰς τὸν ἀγαπητὸν ἡμῶν λαὸν τῆς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτοῦ ἡμετέρας φροντίδος.

Πεποιθότες ὅτι καὶ διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ θέλουσιν ἔχει διηνεκῶς ὑπὲρ ὅψιν τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν κλῆσιν, ἐνθουμούμενοι, ὅτι ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη μόνον εἰς τὸν θρησκευτικῶς καὶ ἠθικῶς μορφωθέντα ἄνθρωπον δύναται νὰ ἀναπτύχῃ, καὶ ὅτι ἡ ἀνάπτυξις αὕτη σκοπὸν πρώτιστον ἔχουσα τὸν κοινωνικὸν βίον, συνίσταται μάλιστα εἰς τὴν ἀρμονίαν τῶν φυσικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων, ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος μετὰ πολλῶν ἐκατονταετηρίδων διακοπὴν θέλει ἀναλάβει πάλιν τὴν πρώτην εὐκλείαν ὅπου ἄλλοτε ἡ παλαιὰ ἀκαδημία προήγαγεν ἀποτελέσματα ἀνεξάλειπτα, ῥίψασα ἀκτῖνας φωτός εἰς τοὺς μακρυνωτάτους τόπους καὶ αἰῶνας, καὶ ὅτι θέλει διαλάμψει ἐκ νέου εἰς τὰ δύο γειτνιάζοντα μέρη τοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐκδοθησομένου καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἰδιαίτερα ἀντίτυπα τῶν ὁποίων πωληθέντων ἡ εἰσπραχθεῖσα ἀξία θέλει προστεθῇ εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ πανεπιστημίου διὰ τοὺς σκοποὺς τοὺς εἰς τὸ ἄρθρ. 37 ἰδίως προσδιοριζομένους.

Ἐκτὸς τούτου τὸ ἄρθρ. Ι. τοῦ παρόντος διατάγματος θέλει ἀναγνωσθῇ εἰς ὅλας τὰς ἐνοριακὰς ἐκκλησίας τοῦ Κράτους μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τὴν 25 Ἰαν. (6 Φεβρουαρίου) 1837 ὡς ἡμέραν τῆς ἀξιομνημονεύτου ἡμῶν πρώτης εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως, καὶ θέλει πρὸς τούτοις ἀγγελθῇ, ὅτι οἱ ἰδιαίτεροι περὶ αὐτοῦ ὅρισμοί περιέχονται εἰς διάταγμα, δημοσιευθὲν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἰδιαίτερα ἀντίτυπα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμ. 1836 (13 Ἰανουαρίου 1837)

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.